

Gondoskodás a haldoklóról

A Hetednap Adventista Egyház hivatalos állásfoglalása

Azok az emberek, akik a Biblia tanítása szerint ölnék, a halálra tényleg úgy fogadják, mint a bűn által megrontott ember. Az élet részét (1Máz 2:17; Róm 5; Zsid 9:27). Ézdeje van a szívtelenségnek, és ideje a meghalásnak. (Pál 3:2) A ajándék, amit mindazok megkapnak, akik elfogadják Jézus Krisztust Megváltójuként. A hűség keresztnyelvek, Jézus második eljövését, hogy az írást élet ajándékát elnyerjék (Jn 3:36; Róm 6:23; 1Kor 15:51-54). Amíg él, a bűnt eljövését várnak, megvárhat, hogy a keresztnyelveket haldoklásukhoz hívják szolgálni, vagy szembe kell nézniük a saját haláljukkal.

A fájdalom és szenvedés megszorít minden embert. Vannak mindenre kihatásos testi, mentális és érzelmi sérülések. Az emberiség szenvedésének nincs engesztelő vagy érdemszerző értéke. A Biblia azt tanítja, hogy a bűn javítás az emberi szenvedés mennyiségétől és erősségétől függ. Egyedül Jézus Krisztus szenvedése lehet elegendő javításra. A Szentírás felhívja a keresztnyelvek figyelmét, hogy ne essenek kétségbe a nyomorúságban, hanem tanuljanak engedelmességet (Zsid 5:7-8), társulást (Jak 1:2-4) és hosszútávú életet (Róm 5:3). A Biblia szerint fontos Jézus Krisztusba vetett bizalom (Jn 16:33), és fontos keresztnyeli költekezés a szívességben szenvedőknek való szolgálat is. Ezt tanította Jézus a saját példáján keresztül (Mt 9:35; Lk 10:34-36), és az az Ő akarata, hogy mi is cselekedjünk. A keresztnyelvek reménykedve várják azt a napot, amikor Isten írást vet a szenvedésnek (Jel 21:4).

A modern orvostudomány fejlődése bonyolult körülményeket elállít minket. A múltban keveset tudtak tenni az élet meghosszabbítása érdekében. A mai orvostudomány halált keltető kóros állapotok azonban bonyolult morális és körülményeket vet fel. Mi a kényes kérdés a keresztnyeli hitet a kóros állapot használatára? Mikor teszi lehetővé a halál keltetésének cselekedése, hogy csillapítsa a fájdalmat az élet végén? Ki fogja meghozni a megfelelő döntéseket hatásra, ha van, a keresztnyeli szeretetnek olyan cselekedetekben, amelyek arra hívják, hogy életet vessenek az emberi szenvedésnek?

Mára napirendi ponttá vált az eutanáziával foglalkozás körülmények megvitatása. Nagyon sok a félreértés ezzel a kifejezéssel kapcsolatban, amelynek eredeti és szűz szerinti jelentése ézdeje halálra. Ma ezt a kifejezést keltető kóros állapotokban használják. Gyakran az eutanázia a ézkegyes halálra vonatkozik, amely által szándékosan kioltják a beteg életét, hogy megkíméljék a halál előtti szenvedéstől, vagy hogy megkíméljék a beteg családját és a társadalom terhe. Nevezik aktív eutanáziának.) Azonban az eutanázia kifejezés alatt azt a gyakorlatot is értik, amely során visszatartják vagy megtagadják az emberi élet mesterséges meghosszabbítását cölz orvosok beavatkozásokat, elősegítve a természetes halálát. (Ezt nevezik passzív eutanáziának.) A hetednap adventisták azt gondolják, ha egy beteget úgy engednek meghalni, hogy lemond az orvosi beavatkozásról, ami csak meghosszabbítja a szenvedését, és kitölti a halál pillanatát, az erkölcsi kárt okoz, amely keltető, amelyek cölja az élet elsődleges kioltása.

A hetednap adventisták arra törekednek, hogy úgy képviseljék az élet befejezésének erkölcsi körülményeit, amint bemutatják az Istenbe, mint az élet Teremtőjébe és Megváltójába vetett hitüket, és kinyilvánítják, miszerint Isten kegyelme feljogosítja őket felebarátjaik iránt érzett szeretetük gyakorlására. A hetednap adventisták vallják, hogy az emberi élet csodálatos ajándék, amit Isten teremtett, ezért márt arra, hogy védjük és fenntartsuk (1Máz 2:1-2) azt is, hogy a megváltás Isten csodálatos ajándéka, amely írást életet biztosít azoknak, akik hisznek Őbenne (Jn 3:16-17:3). Tehát az adventisták támogatják a modern orvostudomány alkalmazását az emberi élet meghosszabbítására érdekében. Ennek az erőnek azonban egyértelműen márt don kell megnyilvánulnia és bemutatnia Isten kegyelmét úgy a szenvedést a legkisebbre csökkentsük. Mivel Isten ágrétet adott az írást életre és ájteremtett földre, a keresztnyelveknek nincs szívesség arra, hogy mindenáron ragaszkodjanak az élet utolsó lehetőséghez ezen a földön. Nem szívességes tehát elfogadni vagy felajánlani minden lehetséges orvosi kezelést, ami csupán meghosszabbítja a haldoklás folyamatát.

Mivel az adventisták elkételezték magukat, hogy a teljes emberről gondoskodnak, ezért szívvel és kénytellemmel viselik a haldoklás testi, érzelmi és lelki gondozását. Ebből a cölben ajánljuk a Biblián alapuló kétértelmű igazságot.

Az ember, aki kétértelmű a véghez, és képes felfogni a kétértelműtől zsemet, megérdemli, hogy megtudja igazságot az egyszemélyi állapotáról, valamint azt, hogy megismerje a kezelés alternatíváit és lehetséges kétértelműket. Az igazságot ne hallgassuk el, hanem mondjuk meg keresztnyeli szeretettel, a beteg személynél és kulturális kétértelműre való tekintettel (Ef 4:15).

Isten az embernek szabad választási jogot adott, és azt kerte, hogy felelősséggel cöljen vele. A hetednap adventisták hisznek abban, hogy ez a szabadság kiterjed az egyszemélyi döntésekre is. Miután a beteg elfogadta Isten vezetését, és megfontolta döntéseinek kétértelműket (Róm 14:7) és az orvosi tanácsokat, amennyiben kétértelműt, meghatározhatja, hogy elfogadja vagy elutasítja az élet meghosszabbítás orvosi beavatkozásokat. Akik viszont nem képesek felfogni jelenléti helyzetüket, azokat ne kényesítsük arra, hogy aljvessék magukat az

orvosi beavatkozásnak.

Isten tervében az embert egy családdal és egy hitközösséggel erősíti. Az emberi életéről szóló diktátumokat jobb, ha megismerjük az ember és családja közötti kapcsolatban, mint az orvosi tanácsot (1Móz 2:18; Mk 10:6-9; 2Móz 20:15-17). Amikor a haldokló kórházba kerül, hogy kifejezze, szívesen meghal, akkor a diktátumok annak kellene meghoznia, akit a haldokló választott. Ha nincs ilyen, akkor a haldoklóhoz legközelebb álló személy hozzon határozatot. Kivételes esetekben kivételével, az orvosi vagy jogi szakértők a haldokló orvosi kezelését veszik alá magukat a hozzá tartozó akaratának. A legjobb, ha a családban tárgyaljuk az egyén kórházba kerülését és a diktátumok szerződését kórháznak a fennálló jogi keretek között.

A keresztyéni szeretet gyakorlatias és felelősségteljes (Róm 13:8-10; 1Kor 13; Jak 1:27; 2:14-17). Az igazi szeretet tagadja meg a hitet, és nem kéri meg, hogy ajánljunk vagy elfogadjunk olyan orvosi beavatkozást, aminek célja a kórházba, mint a haszna. Például, ha egy beavatkozás csupán a testi funkciót tartja fenn, és nincs semmi remény arra, hogy a beteg tudata visszatérjen, értelmetlen, és jó lelkiismerettel elhagyható. Hasonlóan az élet meghosszabbítás orvosi kezelése is mellőzhető vagy abbahagyható, ha azok csak hozzájárulnak a beteg szenvedéséhez, vagy súlyos kórházba kerüléshez. Minden eljárásnak a szeszhangban kell lennie a jogi rendelkezésekkel.

Még a keresztyéni szeretet a szenvedést nem előzve vagy haldoklót meghosszabbítás orvosi beavatkozások mellőzésére vagy felfüggesztéséhez vezethet, a hetednapos adventisták nem gyakorolják a kegyes halálban való kímélés, de nem asszisztálnak az öngyilkossághoz (1Móz 9:5-6; 2Móz 20:13; 23:7). Elutasítják az aktív eutanáziát, a szenvedést vagy haldokló életének szándékos kioltását.

A keresztyéni egyházat az a felhívás a figyelmet a szenvedés csillapítására (Mt 25:34-40; Lk 10:29-37). A haldoklóval való gondoskodás olyan keresztyéni kötelesség, amely a lehető legnagyobb mértékben enyhíti a fájdalomtól és a szenvedést, de nem alkalmazza az aktív eutanáziát. Amikor egyértelmű, hogy az orvosi beavatkozás nem gyógyítja meg a beteget, akkor a kezelés elsődleges célja, hogy csökkentse a szenvedést.

Az igazságosság bibliai alapelvei elrendelik, hogy kiemelten tekintünk azokkal, akik védtelenek és magatehetetlenek (Zsolt 82:3-4; Péld 24:11-12; Ámós 1:1-8; Mik 6:8; Lk 1:52-54). Mivel állapotuk sebezhető, különleges figyelmet kell fordítani rájuk, és biztosítani kell, hogy a haldoklót a lehető legkezeletlenebbül és mindenféle igazságtalan diszkrimináció nélkül kezeljék. A haldoklót valóban gondoskodásról szóló személynél lelki és egészségügyi szükségleteire kell alapozni, és sokkal inkább a haldokló körülményeit szem előtt tartva, mintsem szociális érdemességét mérlegelve (Jak 2:1-9).

Amikor a hetednapos adventisták arra készülnek, hogy alkalmazzák ezeket az elveket, reményteljesen bízhatnak abban, hogy Isten a gyermekei imádságukra válaszol, és csodás dolgokat tesz a jártakért (Zsolt 10:17; Jak 5:13-16). Jézus példáját követve, ők is imádkoznak, hogy Isten akaratát mindenben elfogadják (Mt 26:39). Bízunk abban, hogy fohászkodhatnak Isten hatalmáért, hogy segítse elhordozni a testi és lelki terheket egy szenvedő és haldokló ember számára. Tudják, Isten kegyelme elhívja, hogy kövessék tegye őket elviselni nyomorúságukat (Zsolt 50:14-15). Hiszik, hogy az evangélium az élet azoké, akiknek Jézusban van reményességük, és biztosak Isten szeretetében győzelmeiben.

Á

Ezt a közleményt a Generál Konferencia Végrehatározás-bizottságának éves ülésén hagyják jóvá, és szövegét 1992. október 9-én Silver Springben, Marylandban.